

18:40

«Το γεωργιανό ραπ εκπορεύεται από διάσημες φιγούρες των σοβιετικών κινουμένων σχεδίων και από τα παιδιά που μεγάλωσαν βλέποντάς τα, τα οποία μετά την κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης, μένοντας χωρίς φαγητό, ρεύμα και ψυχαγωγία, βγήκαν έξω στους δρόμους και επειδή ως γνωστόν το αγαπημένο παιχνίδι των αγοριών ήταν ανέκαθεν ο πόλεμος, τον οποίο οι ενήλικες φρόντιζαν να αναβαθμίζουν παίζοντάς το όχι σε αλάνες αλλά στους κεντρικούς δρόμους της πόλης και όχι πλέον με παιδικά όπλα αλλά με αυτόματα, ολμοβόλα και τανκς, όπως ήταν επόμενο τα παιδιά άρχισαν να τους μιμούνται και τα εννέα γραμμάρια –όσο ζυγίζει δηλαδή το μολύβι μιας σοβιετικής σφαίρας– λειτουργούν καταλυτικά για την κατάργηση της όποιας ηλικιακής διαφοράς ανάμεσα σε παιδιά και ενήλικους· και η ιστορία της Γεωργίας έχει μια ιδιαιτερότητα, της αρέσει να επαναλαμβάνεται, λατρεύει τους υπαινιγμούς και τους παραλληλισμούς, οπότε και στα δύο επεισόδια της ανακήρυξης της ανεξαρτησίας της Γεωργίας στον εικοστό αιώνα, υπήρξαν ένοπλα παιδιά που έπεσαν θύματα αυτού του αγώνα, και αν στο πρώτο επεισόδιο πέθαναν υπερασπιζόμενοι την πατρίδα τους πέφτοντας οριζόντια σε χαρακώματα στα περίχωρα της Τιφλίδας, στο δεύτερο, σκοτώνονταν μεταξύ τους για παράλογες αφορμές, επειδή κοιτούσαν αγριωπά κάποιον κατάματα ή απλώς λόγω βλακο-αρσενικής νοοτροπίας, και αν οι πρώτοι μπήκαν στην ιστορία με τα ονοματεπώνυμά τους, από τους δεύτερους έμειναν μόνο τα παρατσούκλια, Αυτιάς, Σγουρός, Κοντοστούπης, Μάγος και άλλα, και όλοι τους ήταν εκείνα τα πικραμένα, κακιασμένα παιδιά που απέμειναν χωρίς φαγητό, δίχως κινούμενα σχέδια και χωρίς μια

κανονική παιδική ηλικία, τα οποία άρπαξαν όπλα στα χέρια τους (εκτός από σπάνιες εξαιρέσεις που τώρα παρασιτούν είτε στο κοινοβούλιο, είτε σε επιχειρήσεις, είτε απλά αναπαύονται σε νεκροταφεία λόγω της άλογης πίστης τους στον εγκληματικό κόσμο) όχι μετά από προσωπική επιθυμία αλλά ένεκα διεφθαρμένης εποχής που είχε σφηνωθεί στο απίστευτο χάος, και το γεγονός ότι οι πρώτοι Γεωργιανοί ράπερς ονομάζονταν Μπάτζου, Σούρικ και Τσεμπουράσκα μας πάει ξανά πίσω σε κινούμενα σχέδια και ότι στο πρώτο άλμπουμ αυτού του Σούρικ ή αλλιώς Μαύρου Πρίγκιπα τα πιο αυθεντικά τραγούδια είναι τα “Πείνα”, “Αλήτης” και “Τρελός με τον τρελό” μας ξαναπάει σε μια ένοπλη, κλεμμένη παιδική ηλικία· το άλμπουμ του καταδικασμένου για οπλοφορία Μπέντινα ονομάζεται και πάλι Όπλο, και παρά το γεγονός ότι από το 2000 η κατάσταση στην Τιφλίδα άρχισε κάπως να σταθεροποιείται, ούτε η επιρροή της εγκληματικής νοοτροπίας ούτε τα παρατσούκλια που δημιουργήθηκαν υπό την επήρεια των κινουμένων σχεδίων εξαλείφθηκαν από το γεωργιανό ραπ, και έτσι είχαμε και τον Γκριντς και τον Πινόκιο, και αν ο Γκριντς ήταν “Παράνομος” και μέλος της ομάδας “Επί ζωής στρατιώτες”, ο Πινόκιο ήταν μέλος της μπάντας “Κομπανία κακών αγοριών” και, παρόλο που οι δυο τους πολύ σύντομα άρχισαν να κάνουν εναλλακτική και πολύ ποιοτική μουσική, κατάφεραν να αφήσουν ένα σημαντικό αποτύπωμα στο χιπ χοπ, το οποίο στις αρχές της δεκαετίας του 2000 ήταν κατά κάποιον τρόπο πολύ αντεργκράουντ και μείνστριμ ταυτόχρονα, και όταν ο Ντέζα μαζί με τους “New face” τραγουδούσε “Για σένα, για σένα, για σένα ξημερώνει”, στη σόλο καριέρα του είχε επίσης το “Μανιφέστο” και το “Alter ego” και ένα πρωτότυπο δικό του στιλ, και αν το παγκόσμιο ραπ είναι πολύ ορθόδοξο και θρησκευτικό, όπου οι MC άλλοτε αναθέτουν στον Θεό το δικαίωμα να τους κρίνει και άλλοτε υμνούν την ιδεολογία

των Five Prcenters, στη Γεωργία είχαμε την μπάντα “Excess” και μάλιστα όταν σε ένα από τα βίντεο κλιπ τους τα μέλη της ομάδας προσγειώθηκαν επί σκηνής εσταυρωμένοι, η κόσμια στάση της Ορθόδοξης Εκκλησίας απέναντι στο ραπ έφτασε πάραυτα στο ναδίρ της: οι κληρικοί ανακάλυψαν ότι μπορούν να καταριούνται και να αναθεματίζουν μαζί με τους ροκάδες και τους ράπερς, έτσι, αυτή η υποκουλτούρα που στεκόταν σε ένα από τα χαμηλότερα σκαλοπάτια της κλίμακας ιεραρχίας του κοινωνικού και εγκληματικού κόσμου, έγινε στόχος εκφοβισμού και μπούλινγκ από τους αλήτες, και τα γενναία γεωργιανά αρσενικά που απ’ τη μία απολάμβαναν να ακούνε τους Tupac, Wu-Tang και Biggie, με την ίδια απόλαυση κυνηγούσαν τους Γεωργιανούς ράπερς που ήταν ως επί το πλείστον νέα παιδιά με μπαντάνες και ντουράγκ’ και ας μνημονεύσουμε εδώ τα γεωργιανά χιπ χοπ κορίτσια Μικρή Σαλό, Σκιουράκι και Big Τίκο, και ας πούμε ότι αν στο μυαλό αυτών των τραμπούκων τα κορίτσια ροκάδες περνούσαν ως αποδεκτά, έστω μέσα από σεξουαλική πλάκα και υπονοούμενα, τα ραπεροκόριτσα ούτε αυτή την ελάχιστη λοξή παραδοχή δεν αξιώθηκαν, τα οποία περνούσαν πραγματικά μέσα από αψιμαχίες, συγκρούσεις και μπούλινγκ για να καταφέρουν να εδραιώσουν τη θέση τους, ούτε τα στούντιο ηχογραφήσεων ήταν ιδιαίτερα γενναιόδωρα με αυτές’ και αν στην αρχή το γεωργιανό χιπ χοπ διαδόθηκε μέσω γνωριμιών, από CD και κασέτες που ήταν δημοφιλή εκείνη την εποχή περνώντας από χέρι σε χέρι, λίγο αργότερα, τα στούντιο Τμπίλισι και Σάνο άρχισαν επίσης να αναπαράγουν ραπ, και κάπως έτσι έγιναν δημοφιλείς οι Γεωργιανοί καλλιτέχνες, λόγω των κλεμμένων μπιτ, που αντέγραφαν ένα προς ένα όχι μόνο τη μουσική αλλά ακόμα και τη διάρκεια των κομματιών και τις θέσεις των ρεφρέν, και όλα αυτά γίνονταν λόγω της άγνοιας μίξης και διασκευής καθώς

και γι' άλλους χίλιους λόγους, στην πραγματικότητα λίγοι γνώριζαν την ύπαρξη του Basta Rhymes και συνεπώς και το γεγονός ότι το κομμάτι “Δύσκολη Παρασκευή” των Κοκάλα και Κόμη ήταν επίσης κλεμμένο από τον Αμερικανό ράπερ και ούτε οι πρώτοι ήταν ούτε οι τελευταίοι, όμως πέρα από τη λογοκλοπή, αυτοί οι δύο εξακολουθούν να είναι από τους καλύτερους, και δεδομένου ότι στο γεωργιανό χιπ χοπ υπάρχουν κόντρες Δύσης και Ανατολής μπορεί να θεωρηθούν ως οι πρωτοπόροι της γεωργιανής ραπ σκηνής της Τιφλίδας μετά από τους Κάμπου και Μπέντινα· και τώρα ένα μεγάλο ζήτημα για τον Κάμπου που ουρλιάζει στο “Σίσα τούρα” και στο “Σε γουστάρει η καρδιά μου” ότι το γεωργιανό χιπ χοπ επέστρεψε και τον ευχαριστώ για το χιούμορ του που κατάφερε να το περάσει ακόμα και σε ένα τόσο τραχύ παιχνίδι όπως το ραπ· και τώρα ας επιστρέψουμε πίσω στους “Επί ζωής στρατιώτες”, οι τάξεις των οποίων εκτός από τους προαναφερθέντες Κοκάλα, Κόμη και Γκριντς ενισχύονται από τους Κάντο και Γκερτς, και ας αναλογιστούμε ότι όλοι μαζί ή και ατομικά έπαιξαν πολύ μεγάλο ρόλο στις ζωές των χιλιάδων αγοριών της γενιάς του 2000, είτε καταπιεσμένων είτε καταπιεστών, συν οι λάτρεις του ραπ ήξεραν απέξω κι ανακατωτά τους στίχους των τραγουδιών “Ας γαμήσουμε τους εχθρούς μας” και “Ποιος μου έσβησε το φως”· και ας πούμε ότι ήταν μεγάλη έκπληξη για όλους όταν είδαν στη διαφήμιση της εταιρείας Μπάλι τον Μπούκα Μαναγκάντζε να πλατσορίζει στο τζακούζι μαζί με τον Γκερτς, ο οποίος είχε το δικό του στιλ και ένα πολύ ιδιαίτερο φλόου, και μιας και αναφερθήκαμε στον γερμανικής καταγωγής ράπερ ας θυμηθούμε και τους εκπροσώπους των εθνικών μειονοτήτων και ας καλωσορίσουμε τον Φρέντο, τον πρώτο –και είμαι σίγουρος τον τελευταίο– Γεωργιανό MC, ο οποίος ράπαρε στα μολδαβικά, και ας πούμε ένα γεια στον Σιόμα, του οποίου τα ίχνη

χάνονται μαζί με τις κασέτες Geo Rap, και μιας και θίξαμε την εμπορευματοποίησης θυμηθούμε τον Μάμουκα Γλόντι και τα πρότζεκτ του, καθώς και τον Λεξ Σένι που κατάφερε να γεμίσει ολόκληρο το Παλάτι Αθλητισμού με κοινό ακόμα και τη δεκαετία του 2000, όταν αλήτες και τραμπούκοι ακόμη κυνηγούσαν τους ράπερς, ο οποίος όμως δεν κατάφερε να γίνει ο εκπρόσωπος της αντεργκράουντ σκηνής και δεν κέρδισε το ρισπέκτ των οπαδών του east side και ούτε του west side εξαιτίας υπερβολικής δημοτικότητας και λόγω του ότι το ύματς του απείχε πολύ από το κλασικό ραπ, και μάλιστα τα τραγούδια του είχαν ποπ χροιά, εντούτοις βοήθησε στη διάδοση του ραπ στη χώρα μας, και μιλώντας για τη διάδοση αυτού του είδους, πρέπει να εγείρουμε ένα χρυσό μνημείο στο τραγούδι “Οι κολλητοί μου” των “Οι καταζητούμενοι και ο Τζερόνιμο”, το οποίο εκείνη την εποχή για το γεωργιανό ραπ ήταν ό,τι το “Gangsta’s Paradise” του Coolio για το αμερικάνικο χιπ χοπ ή το “Macarena” για ολόκληρο τον κόσμο της δεκαετίας του ’90, και για να γίνει πιο κατανοητό στους μιλλένιαλς, αυτό το τραγούδι ήταν εφάμιλλο με το “Desparito” του Daddy Yankee, αλλά με τη θεμελιώδη διαφορά ότι “Οι κολλητοί μου” είναι υψηλής ποιότητας μείνστριμ με το οποίο άνοιξε ο δρόμος για τον προαναφερθέντα Μαύρο Πρίγκιπα τόσο ευρέως που ο τελευταίος γυρίζει το βίντεο κλιπ του στον οίκο ανοχής “Λαβύρινθος” που κρυβόταν κάτω από τη φτερούγα του ξενοδοχείου, και προχώρησε τόσο πολύ που κατάφερε και έδειξε ακόμα και ημίγυμνα κορίτσια, και για να καταλάβετε καλύτερα τη φάση φανταστείτε ότι όλα αυτά συμβαίνουν στην εποχή που η φωτογραφία της τραγουδίστριας Μάια Τζάμπουα τυπώνεται στο οπισθόφυλλο του κίτρινου περιοδικού Καθρέφτης με την επιγραφή: “Η Μάια θα δείξει τον αφαλό της παραμονή της Πρωτοχρονιάς”, οπότε μπορείτε να φανταστείτε πότε

και πόσο διευρύνθηκαν τα όρια του γεωργιανού ραπ... Επειδή δε, πλάτειασε πολύ ο λόγος μου, προς το τέλος, ας αδράξουμε την ευκαιρία να χαιρετίσουμε με μεγάλο σεβασμό τον Γέρο, ο οποίος κατά τη γνώμη μου ήταν ο πρώτος mumble ράπερ μετά από τους Bone Thugs-n-Harmony, και οφείλουμε άλλον έναν μεγάλο χαιρετισμό και ρισπέκτ στους Flying Style break dancers, στον Τζόκερ, τον Νυχτερίδα και ολόκληρη τη συμμορία των “Καταζητούμενων” όπως και των “Σαμποτέρς”, οι οποίοι μάλλον άρχισαν να ραπάρουν με τους πρώτους φθόγγους· χαιρετίσματα επίσης και στους ράπερς από την μπάντα “Λευκές νύχτες”, και σ’ όσους δεν αρέσουν αυτά τα παιδιά κλάστε τους τ’ αρχίδια, ζητώ συγχώρεση από όλους τα ονόματα των οποίων παρέλειψα, ας δείξουμε τον κατάλληλο σεβασμό σε όσους ξεκίνησαν σε πιο δυσμενείς συνθήκες, σε πιο δύσκολες εποχές και μπόρεσαν να φέρουν το γεωργιανό ραπ στο σήμερα... Εν ολίγοις, δηλώνω την έναρξη του σημερινού αγώνα, το PnP!»